

[Gunnar Fog-Petersen.]

og man behøver heller ikke at fortsætte ad den Vej, hvis det skulde vise sig, at Kreditforeningsobligationernes Kurser stillede sig saaledes, at der var Betingelser for, at Byggeriet kom i Gang. Men det, som er det afgørende, det, som er Pointen i Sagen — de Bemærkninger, der er fremført fra de ærede Oppositionstaleres Side, synes mig i meget høj Grad at gaa udenom Pointen i Sagen —, er, at der er mange Mennesker i dette Land, som skal have Hjem, og der er mange Arbejdere, som er rede til at opføre disse Hjem; men Kurserne paa de Obligationer, der hidtil har været Grundlaget for Finansieringen, har hindret, at Arbejdet kommer i Gang. Det er Pointen i Sagen, og det er det væsentlige. Det er det, man lægger Mærke til ud over Landet.

Nu kommer det ærede 5te Medlem for 4de Kreds og siger til os, at der er ingen Bolignød her i Landet. Det skal der heller ikke være. Det er vel ikke det, vi tilstræber, at faa Bolignød. Det skal vel ikke være saadan, at det ikke gør noget, at der ikke bliver bygget her i Landet, saa længe der ikke er Bolignød, at saa længe Folk ikke staar uden Tag over Hovedet, gør det ingenting.

Det ærede Medlem talte ogsaa om, at det faar vente; man kan se Tiden an, til man kan sætte Lønningerne ned, og det ærede Medlem, der talte for det konservative Folkeparti, sagde: Den højtærede Indenrigsminister kan jo fremme Opsparingen her i Landet. Ja, jeg ved ikke, om de ærede Medlemmer har andre Idealer for Fremtiden, der skal opfyldes, inden et saa nødvendigt Livskrav kan opfyldes, at der bygges Boliger til Mennesker i en Tid, hvor der er mange arbejdsløse. Men der er ingen af de ærede Talere, som har anvist eller kan anvisse Veje eller give Raad eller fremsætte Forslag, der betyder det allerfjerneste i Retning af at fremme Opsparingen i Landet eller sætte Lønningerne ned. Det er kun Talemaader, kun Ønsker, som i denne Forbindelse ingen Realværdi har.

Naar man rejser ud i Landet eller har gjort det tidligere, vil man have lagt Mærke til, at der i mange Aar er bygget smaa Hjem, talrige Smaahuse rundt om ved Stationsbyer, ved Landevej, i Landsbyer, ved Ud-kanten af Købstæder; og hvem er det, der befolker disse Huse? Ja, det er let at svare paa, naar man ser paa Fødselsoverskuddet fra Aarene fra 1895 til 1912—13—14 ved Krigens Udbrud. Hvis man ser efter i Statistisk Aarvog, hvor stort et Fødsels-

overskud der var i den Aarrække, og ser, at det da drejede sig om fra 30 000 til 36 000 Mennesker om Aaret, som altsaa i disse Aar er rykket op i den Klasse, der stifter Hjem og skal have Tag over Hovedet, forstaar man, at selv bortset fra alt andet er der aarlig Brug for et stort Antal Hjem til dette store Fødselsoverskud. Og naar saa Kriseforholdene har skabt saa overordentlig lave Kurser, som er en Hindring for, at der bygges Hjem til disse Mennesker — og de er jo faktisk en Hindring derfor, har været det og er det endnu trods de Stigninger, der har fundet Sted, fordi de Mennesker, der skal opføre disse Huse, ikke kan tage det Tab, som er forbundet dermed —, saa er det vor Pligt som Lovgivere at gøre et Forsøg paa, om det ikke er muligt gennem Samfundsmagtens Kreditgivningsevne at bøde paa dette Forhold, at lempe paa det midlertidigt. Det er det, Lovforslaget tager Sigte paa, derfor kan jeg give det min varmeste anbefaling, og jeg vil slutte, som jeg begyndte, med at sige, at dette bliver fulgt med Opmærksomhed ud over vort Land, fordi det her ikke drejer sig om Befolkning-kredse, hvor man interesserer sig for de subtile Betragtninger, der blev gjort gældende fra Vestres og de Konservatives Side om økonomiske Muligheder i Fremtiden eller om Ændringer af Samfundet eller Menneskenes Sind, men om unge Mennesker i vort Land, som staar i den Situation, at de gerne vil arbejde, men ikke kan faa Arbejde, at de skal have Hjem, men ikke kan faa Hjem. De ser — med Rette — hen til Landets Lovgivning og spørger, om den intet som helst kan udrette i en saadan Situation, om Landets lovgivende Forsamling er fuldstændig magtesløs overfor dette.

Dertil vil jeg sige, at hvis man hengiver sig til saadanne teoretiske og principielle og uvirkelige Betragtninger, som Oppositionens Ordførere har fremført her, er vi ude af Stand til at udrette noget som helst, og saa er vi ogsaa en forholdsvis ligegyldig Forsamling i denne Forbindelse, men hvis vi vil tage Opgaven op, saaledes som den melder sig, og se bort fra disse Principper og Teorier og søge at løse i Praksis det, som har Betydning for de Folk, som vi sidder her og repræsenterer, saa er Opgaven ikke haabløs, saa kan der gøres noget, og jeg opfordrer ærede Medlemmer til at overveje, om det ikke er vor Pligt i denne Forbindelse at gøre noget, der er Alvor i.

Formanden: Da den højtærede Indenrigsminister er optaget af Afstemning i